

Alkotmánybíróság részére

Tisztelt Alkotmánybíróság!

A IV/660/2019. sz. eljárásban IV/660-1/2019. sz. felhívásukra az alábbiak szerint pontosítom panaszomat és az alábbiakban egységes szerkezetben adom azt elő.

(A változások, kiegészítések dőlt-félkövér szedéssel.)

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/660-2/2019
Érkezett:	2019 MÁJ 28.
Példány:	1 Kezelőiroda:
Melléklet:	1 db

Alulírott [redacted] szám alatti lakos) kérelmező – az alkotmányjogi panasz eljárásban indítványozó – a **Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 103.Mpk.50.015/2018/12.** sorszámú végzésével szemben **alkotmányjogi panasszal élek.** Kérem annak megállapítását, hogy a fenti végzés sérti az Alaptörvényben biztosított jogaimat, ezen döntés alaptörvény-ellenes. Kérem a **Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 103.Mpk.50.015/2018/12.** sz. végzésének (továbbiakban: végzés) megsemmisítését.

Nyilatkozom, hogy

- a végzést 2019.02.05. napján elektronikusan vettem kézhez, így az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerinti határidő megtartásra került.
- a végzés ellen további jogorvoslatnak helye nincs, a végzés maga jogorvoslati eljárás keretében született, tehát a rendelkezésre álló jogorvoslatokat kihasználtam; a Kúria előtt felülvizsgálatnak nincs helye és perújítási eljárást nem kezdeményeztem az ügyben
- nyilatkozom, hogy az ügyben az alább írtak szerint fennáll az érintettségem, arra tekintettel, hogy a támadott végzés azon képviselőtestületi határozatot bírálta el, amely megszüntette az önkormányzati képviselői mandátumomat.
- Jelen alkotmánybíróági ügyben előterjesztett alkotmányjogi panasz indítványommal összefüggő személyes adataim nyilvánosságra hozatalához nem járulok hozzá.

A Tisztelt Alkotmánybíróság hatáskörét az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (Abtv.) 27. § -ra – és az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontjára alapozom.

A végzés Magyarország Alaptörvényének következő rendelkezéseit sérti:

- sérült a XXIII. cikk (1) bekezdése, mely szerint minden nagykorú magyar állampolgárnak joga van ahhoz, hogy az országgyűlési képviselők, a helyi önkormányzati képviselők és polgármesterek, valamint az európai parlamenti képviselők választásán választó és választható legyen.
- továbbá a XXIII. cikk (8) bekezdése, mely szerint minden magyar állampolgárnak joga van ahhoz, hogy rátermettségének, képzettségének és szakmai tudásának megfelelően közhivatalt viseljen. Törvény határozza meg azokat a közhivatalokat, amelyeket párt tagja vagy tisztségviselője nem tölthet be.
- sérült a **XXVIII) cikk (1)** bekezdése, mely szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.

Indokaim a következők.

Jelen végzés előzménye az, hogy [redacted] Önkormányzata Képviselő-testületének 2018. november 14. napján [redacted] polgármester által készített előterjesztés és határozati javaslat alapján született 107/2018. (XI.14.) számú határozat szerint a testület megállapítja, hogy [redacted] önkormányzati képviselő a tisztségére az Möt. 38. § (1) bekezdés d) pontjában írt okból méltatlan, ezért önkormányzati képviselői megbízatását megszünteti. A képviselő-testület jegyzőkönyvi megszüntető döntését [redacted] polgármester foglalta írásba és indokolta Bal/200-11/2018.szám alatt.

A határozat indokolása szerint szeptember hónapban hivatalból került ellenőrzésre [redacted] Önkormányzat képviselőinek köztartozás-mentességi nyilvántartásban való szereplése, mely alapján megállapítást nyert, hogy [redacted] képviselő április hónaptól nem szerepel a köztartozásmentes

adatbázisban, a képviselő ennek ellenére ezen tény jogszabályi kötelezettségeket megszegve nem jelezte a képviselő-testület és a kormányhivatal felé.

A [REDAKT] Önkormányzati Hivatal [REDAKT] Kirendeltsége törvényi felhatalmazás alapján hivatalos úton kereste meg a Nemzeti Adó- és Vámhivatal Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Adó- és Vámigazgatóságát, hogy adjanak tájékoztatást kérelmező köztartozás-mentességéről. A NAV 2018. szeptember 28. napján kelt tájékoztatás szerint [REDAKT] 2018. április 10-én törölték a köztartozásmentes adózók nyilvántartásából, mivel nem felelt meg az adózás rendjéről szóló 2017. évi CL. törvény 260. §-ában előírt követelményeknek, azaz adók módjára behajtandó köztartozása állt fenn.

A fenti határozatot támadtam meg a Bíróság előtt, de a Bíróság a kérelmemet elutasította, arra hivatkozva, hogy a kérdéses időszakban nem szerepeltem a köztartozás-mentességi adatbázisban.

Előadom, hogy a NAV 4312876770 ügyiratszámú, jelen panaszhoz csatolt tájékoztatásában megerősítette, hogy megkeresésben megjelölt 2012.07.23. esedékességű, valamint 2012.08.18. esedékességű tartozás tekintetében a kötelezettség 2016.12.31. napján elévült.

A fentiekből tehát az következik, hogy a kérelmezett határozatának meghozatalakor köztartozásom nem állt fenn.

I. A választójog sérelme

Az Alaptörvény XXIII. cikk (1) értelmében minden nagykorú magyar állampolgárnak joga van ahhoz, hogy az országgyűlési képviselők, a helyi önkormányzati képviselők és polgármesterek, valamint az európai parlamenti képviselők választásán választó és választható legyen. A (4) szerint sarkalatos törvény a választójogot vagy annak teljességét magyarországi lakóhelyhez, a választhatóságot további feltételekhez kötheti.

Látható tehát, hogy a választhatóságból csak sarkalatos törvényben írtak alapján zárható ki a magyar állampolgár.

Álláspontom szerint a választhatóságból kizárással egyenértékű az is, ha ugyan a jogalkalmazó magát a megválasztást még engedi, de ezt követően, mielőtt a megválasztott személy érdemben gyakorolhatná a megválasztott tisztségét, a tisztségéből visszahívják. Éppen e hasonlóság, azonos eredmény miatt a választhatóság korlátozására vonatkozó alkotmányos szabályokat jelen ügyben is alkalmazni kell.

Magyarország helyi önkormányzatairól szóló 2011. évi CLXXXIX. törvény (a továbbiakban: Mötv.) 38. § (1) bekezdés d) pontja szerint méltatlanság miatt a képviselő-testület határozatával megszünteti annak az önkormányzati képviselőnek a megbízását, akinek az állammal, önkormányzattal szemben – a lehetséges jogorvoslati eljárások kimerítését követően – köztartozása áll fenn, és azt az erről szóló értesítés kézhezvételétől számított hatvan napon belül – részletfizetés vagy fizetési halasztás esetén az ezt engedélyező határozat rendelkezéseinek megfelelően – nem rendezi.

Álláspontom szerint megállapítható, hogy a kérelmezett határozatának meghozatalakor a fenti körülmény nem állt fenn, hiszen nem volt köztartozásom a korábbi elévülés következtében, ekként a kérelmezett jogszabályi alap nélkül szüntette meg képviselői tisztségemet, amely ugyanazzal az eredménnyel járt, mintha meg sem választhattak volna, amely így sértette az aktív választójogomat, mint alkotmányos jogomat, így a határozat megsemmisítése iránti kérelmemet elutasító végzés is ezt az alkotmányos jogomat sérti.

Az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdése szerint az alapvető jogokra és kötelezettségekre vonatkozó szabályokat törvény állapítja meg. Alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható.

A fenti szabályból az következik, hogy csak a törvényben foglalt körben, a törvényt kiterjesztő módon nem értelmezve korlátozható a passzív választójog (választhatóság). A bíróság, a bírói gyakorlat kiterjesztően nem értelmezheti a törvényben foglalt korlátozásokat, márpedig jelen ügyben ez történt, így a támadott végzés sérti az Alaptörvényt.

II. A hivatalviselés szabadságának sérelme

Az Alaptörvény XXIII. cikk (8) bekezdése szerint minden magyar állampolgárnak joga van ahhoz, hogy rátermettségének, képzettségének és szakmai tudásának megfelelően közhivatalt viseljen.

Álláspontom szerint a fenti alkotmányos szabályból az következik, hogy szintén csak törvényben írt esetekben fosztható meg bárki a választással szerzett közhivatalától. Tekintettel arra, hogy a hivatalviselés joga is alapvető jog, ezt erősíti meg az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdése, mely szerint az alapvető jogokra és kötelezettségekre vonatkozó szabályokat törvény állapítja meg. Alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható.

Ismételten hivatkozom a fent idézett Mötv. 38. § (1) bekezdés d) pontjára, amely szerint annak az önkormányzati képviselőnek a megbízatását lehet megszüntetni, akinek az állammal, önkormányzattal szemben – a lehetséges jogorvoslati eljárások kimerítését követően – köztartozása áll fenn.

Képviselői tisztségem megszüntetése, melyet a támadott végzés sem orvosolt, a fenti szabályra hivatkozva történt, de anélkül, hogy a fenti szabályban foglalt feltétel megvalósult volna. Nekem ugyanis elévülés folytán nem állt fenn köztartozásom, erre tekintettel pedig a tisztségem megszüntetése törvényi szabály hiányában történt, ami sérti a hivatalviseléshez fűződő alkotmányos jogomat, így a határozat megsemmisítése iránti kérelmemet elutasító végzés is ezt az alkotmányos jogomat sérti.

Az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdése szerint az alapvető jogokra és kötelezettségekre vonatkozó szabályokat törvény állapítja meg. Alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható.

A fenti szabályból az következik, hogy csak a törvényben foglalt körben, a törvényt kiterjesztő módon nem értelmezve korlátozható a hivatalviselés joga. A bíróság, a bírói gyakorlat kiterjesztően nem értelmezheti a törvényben foglalt korlátozásokat, márpedig jelen ügyben ez történt, így a támadott végzés sérti az Alaptörvényt.

III. A tisztességes eljáráshoz fűződő jogom sérelme

Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének utolsó mondata szerint a hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni. Az Alkotmánybíróság konzekvens gyakorlata szerint a fentiekből adódóan Alaptörvényt sért az a bírói döntés, amely indokolási kötelezettségének nem tesz eleget.

A bírósági nemperes eljárás iránti kérelmemben több irányban is támadtam a Képviselőtestület határozatát az alábbiak szerint:

1. Hivatkoztam arra, hogy a 4/2018. (V.31.) önkormányzati rendelet [REDACTED] Önkormányzata Szervezeti és Működési Szabályzatának 48. § (4) bekezdése értelmében a bizottság működésével kapcsolatos feladatokat a rendelet 3. melléklete tartalmazza, míg a 3. melléklet a 4/2017. (V.31.) önkormányzati rendelethez címet viseli. A melléklet tehát egy másik rendelethez, nem az SZMSZ-hez van hozzárendelve, így kérdéses, hogy az Ügyrendi Bizottság szabályszerűen került-e meghatározásra. Ezen túlmenően a 3. számú melléklet a bizottság feladatai körében csak az összeférhetetlenség kezdeményezésének kivizsgálását sorolja fel, a méltatlanság kezdeményezésének kivizsgálását nem.

2. Hivatkoztam az adófolyószámra állapotának szabálytalan kikérésére, valamint az Ügyrendi Bizottság működésének törvénytelen ségére azzal, hogy [REDACTED] a képviselő-testület nem választotta meg az Ügyrendi Bizottság elnökének – a bizottság elnökét a bizottság saját tagjai közül jogszabály felhatalmazó rendelkezése nélkül választotta meg –, és mégis gyakorolt elnöki tisztségéből eredő jogokat, kötelezettségeket.

3. Kifogásoltam, hogy az Ügyrendi Bizottság ülésére nem hívtak meg, ugyancsak nem kerültem szabályszerűen meghívásra a képviselő-testület 2018. november 14-i ülésére sem. Eljárási hibát vétett az Ügyrendi Bizottság akkor is, amikor 5 napos határidőt határozott meg számomra a köztartozásmentességének igazolására, illetve köztartozás esetén annak részletekben való törlesztését engedélyező okirat benyújtására, mivel az adóhatósági igazolások kiadásának határideje 6 nap, és ha az elektronikus dokumentum előterjesztési, illetve kézbesítési ideje nem munkanapra esik, a határidő a következő munkanapon kezdődik.

4. Hivatkoztam arra, hogy jogellenes a határozat amiatt is, hogy sem az Ügyrendi Bizottság, sem pedig a képviselő-testület nem tisztázta, nem vizsgálta, hogy a NAV értesített-e a köztartozás fennállásáról, és ha értesítette, akkor az értesítés kézhezvétele mikor történt. Az Ügyrendi Bizottság indítványa alapján a képviselő-testület nem került olyan helyzetbe, hogy egyértelműen kimondhassa a méltatlanságot. A képviselő-testület nem az ülés napján fennálló állapotot vizsgálta, hanem egy korábbi NAV tájékoztatás alapján döntött. A bizottság előterjesztését úgy kellett volna számomra kézbesíteni, hogy az az ülés előtt legalább 5 nappal kézbesítésre kerüljön.

5. Kifogásoltam, hogy az Ügyrendi Bizottság határozata szerint 2018. június 10. napjától nem feleltem meg az adózás rendjéről szóló törvényben előírt feltételeknek, míg a képviselő-testület üléséről készült előterjesztés ezt az időpontot 2018. április 10-ében jelölte meg. Bár a képviselő-testület nem zárt ki a méltatlanságot tárgyaló szavazásból, azonban a polgármester elzárt attól, hogy a határozathozatalban részt vegyek, így mivel nem szavazhattam, ami a Möt. 32. § (2) bekezdés i) pontjában meghatározott egyik kötelezettségem teljesítését akadályozta.

A fenti, részletesen kifejtett érvelésemet a bíróság mindössze az alábbi indokolással utasította el: „A bíróság a kérelmezőnek az eljárás és a határozat meghozatalának szabálytalansága körében megjelölt jogsértésekkel összefüggésben mindenben osztja a kérelmezettnek az ellenkérelemben kifejtett álláspontját az ismertetett indokok alapján, mivel valósága esetén sem lenne alkalmas egyetlen eljárási kifogás sem arra, hogy a bíróság a képviselő testület döntését, és az ezen döntésen (határozaton) alapuló polgármesteri indokolt határozatot, – ami nem önálló intézkedés, csupán a törvényes képviselő által a képviselő testületi döntés részletes indokolásának írásba foglalása – ne érdemben vizsgálja.”

Álláspontom szerint ez az indokolás nem felel meg *az Alaptörvény XVIII) cikk (1) bekezdésében* foglalt követelménynek, nem indokolja érdemben meg kérelmem elutasítását.

Az Alkotmánybíróság a 7/2013. (III. 1.) AB határozatban - az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdését értelmezve - az indokolási kötelezettséget a tisztességes eljárás egyik összetevőjeként határozta meg. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indokolási kötelezettség a tisztességes eljárásból fakadó olyan alkotmányos követelmény, amely abszolút korlátot állít a bírói döntési szabadság elé. A bíró ugyanis köteles döntésének indokairól az eljárási törvények keretei között számot adni, az indokolási kötelezettség elmulasztása lényegében az eljárási szabályok alaptörvény-ellenes alkalmazását jelenti.

Az Alkotmánybíróság fenti határozatában rámutatott, hogy: „[a] tisztességes eljárásból fakadó elvárás tehát az eljárási szabályok Alaptörvénynek megfelelő alkalmazása, ami a jogállami keretek között működő bíróságok feladata. Az eljárási törvény rendelkezéseire is figyelemmel, a tisztességes eljárás alkotmányos követelménye a bírói döntésekkel szemben azt a minimális elvárást mindenképpen megfogalmazza, hogy a bíróság az eljárásban szereplő feleknek az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit kellő alapossággal megvizsgálja, és ennek értékeléséről határozatában számot adjon.” {7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [34]}

Az pedig, hogy a bíróság kifejezetten azt az indokolást alkalmazza, hogy mindenben a kérelmezettel ért egyet, a pártatlanságnak – mint a tisztességes eljáráshoz fűződő alkotmányos jog egyik alapelemének – a sérelmével jár. A bíróság nem jár el helyesen, ha pusztán utal valamely fél indítványában foglaltakra, hanem részletesen ki kell fejtenie, hogy miért azzal ért egyet. Ennek hiányában az alapul fekvő határozat nem felel meg az alkotmányos követelményeknek.

Ezt az érvelést támasztja alá a 25/2013. (X. 4.) AB határozat, mely a következőképpen fogalmaz: „a pártatlanság követelménye azt hivatott elősegíteni, hogy az ítélkező bíró az ügyben résztvevő felekkel szembeni elfogultságtól vagy előítéletektől mentesen bírálja el az ügyet és hozza meg döntését. A

pártatlanság követelménye egyfelől a bíró magatartásával és hozzáállásával szembeni elvárásként jelentkezik. Másfelől azonban mércét állít a jogszabályi környezettel szemben is. E mérce szerint az eljárási szabályoknak törekedniük szükséges minden olyan helyzet elkerülésére, amely a bíró pártatlanságát illetően jogos kétségeket ébreszthet. Ebből fakad, hogy a konkrét ügyben a bírónak nemcsak tárgyilagosan szükséges ítéleznie, de a pártatlan ítékezés látszatának megőrzése is feladata” (Indokolás [26]). A pártatlanság követelménye értelmében tehát el kell kerülni minden olyan helyzetet, amely jogos kétséget kelt a bíró pártatlansága tekintetében {3242/2012. (IX. 28.) AB határozat, Indokolás [13]}. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint tehát a pártatlanság kérdését objektív és szubjektív nézőpontból egyaránt vizsgálni kell. A pártatlanság egyrészt azt a követelményt támasztja, hogy a bíróság tagjai személyes előítéletektől mentesek legyenek, másrészt – objektív nézőpontból vizsgálva – megvan-e a pártatlanság megfelelő látszata [vö. 67/1995. (XII. 7.) AB határozat, ABH 1995, 346.; 32/2002. (VI. 4.) AB határozat, ABH 2002, 153.; 17/2001. (VI. 1.) AB határozat, ABH 2001, 222.]” {3109/2013. (V. 17.) AB végzés, Indokolás [7]}. A fenti gyakorlatból tehát álláspontunk szerint az következik, hogy a támadott végzésben foglalt indokolási mód, amely csak visszautal az egyik fél érvelésére, nem fogadható el alkotmányossági szempontból.

Tisztelettel: